

донесе нещастия, които никакъ не сме очаквали. Съдбата или Провидѣнието е опрѣдѣлило прѣзъ какви изпитни да мине човѣшкиятъ животъ. И тия изпитни сѫ необходими. Защо сѫ необходими? Ще ви дамъ само едно сравнение. За да минете една дълбока рѣка, вамъ е необходима лодка; за да прѣхвѣрлите океана, вамъ е необходимъ пароходъ; тѣй, и за да се прѣведете отъ единъ свѣтъ въ други, ви е необходимъ този пароходъ, който се нарича вѣра. И тия изпитни и нещастия сѫ сѫщо необходими — тѣ сѫ горивото, това е вашиятъ пжтенъ билетъ. Всѣки, който иска да измѣни пжтя на необходимия законъ, е глупавъ човѣкъ. Всѣки, който казва: „Защо Господъ ми даде тия страдания?“, който роптае, е глупавъ човѣкъ въ пълния смисълъ на думата. Всѣки, обаче, който каже: „Искамъ да науча тѣхния смисълъ“, и е благодаренъ на тѣхъ, той е уменъ човѣкъ. Забѣлѣжете: когато сполетиха Иосифа нещастията, той не възропта, а ги посрѣщна съ радостъ въ душата си и благодари Богу, че, като се издигна въ двора на господаря си до положение да има всичко, не се възгордѣ. Като му даде господарътъ много по-голѣми блага, той не се съблазни отъ ония, които му прѣлагаше жената, понеже той си каза: „Азъ имамъ да изпълня единъ законъ — не трѣбва да грѣша“. Значи, удоволствието въ този смисълъ е грѣхъ.

Въ що състои грѣхътъ? Всѣко нѣщо, което не ражда, нѣма плодъ, или зародишъ, въ себе си, е грѣхъ. Една жена, която сводничи, блудствува, безъ да ражда, прави грѣхъ. Зачатието изкупва грѣха. Всѣко дѣйствие, което не носи животъ въ себе си, е прѣстѣнно прахосване на божествената енергия.